

PESNIČINO OKNO

Haiku je kratka/najkrajša lirski trivrstičnica japonskega izvora z največ sedemnajstimi zlogi (5/7/5). Haiku praviloma izraža konkreten dogodek ali pojav, ki sproža miselni preskok ali razkritje. Zanj je značilen predvsem motiv enosti človeka in narave, v sodobnejšem času tudi enosti v drugih (urbanih, medijskih, medčloveških itd.) okoljih. Izogiba se prisposodbam, vendar je sam v celoti pesniška podoba.

Haiku pesnik izstopi iz sebe – iz 'jaza'; ponotranji zunanji svet v vseh pojavnih oblikah – od mravlje do oblaka, od marjetice do sonca ... Prisluhne tišini in dopusti notranjemu glasu, da mu v trenutku srečanja z naravo ali drugim okoljem pove nekaj, česar verjetno nekdo drugi sploh ne bi zaznal. Dopusti, da v zunanjem svetu (in nato v sebi) sreča haiku ali/in da haiku sreča njega. Drugič spet lahko celo izstopi iz sebe tako, da od zunaj (objektivno) pogleda vase, v najgloblje koticke svoje biti.

Haiku pesnik se zaveda trenutka, v katerem se znajde, in njegove minljivosti – že tolikokrat videnega, a vendar vsakokrat drugačnega. Osredotoči se na 'drobtinico' in najde ravnovesje v vsem, predvsem pa mir v sebi, ne da bi mu zato bilo potrebno postati Buda. Ne presoja, ne ocenjuje, ne vrednoti (dobro/slabo, grdo/lepo), le doživi in vzame vse tako, kot je. Odpre se v veličastnosti sveta okrog sebe, se mu vsakič znova čudi kot otrok in ga občuduje; včasih mu lahko doda tudi kanček humornosti. Spoštuje majhnost – prav to je veličina haiku pesnjenja; izraža ljubezen do življenja, posredno razgalja svoja čustva, ne da bi jih direktno poimenoval, izraža svetost bivanja v vsem, kar ga obdaja (in se zdi samo po sebi umevno: gora, drevo, trava, dež, sneg ...). Občuduje in najde enost v/z vsem.

Haiku pesnik je asket v ubesedovanju, ki je preprosto, ki ne potrebuje okraskov. Ne zapisuje miselnih konstruktov, ne 'filozofira'. Je ponižen in skromen, ne da bi izrazil, kaj njegov ego (razum, srce) misli, občuti, v kaj verjame ali kaj in kako želi, da bi se zgodilo. Haiku preprosto samo poroča, kaj, kje, kdaj in kako se kaj dogaja/zgodi. Haiku pesnik pravzaprav ni avtor haikuja, je le njegov skromni zapisovalec – o svetu in življenju, ki ga jemlje kot darilo.

Menim, da je Darinki Slanovec v pričujoči haiku zbirki vse to v veliki meri uspelo, o čemer pričajo tudi nagrade in pohvale njenih haikujev. Naj bo srečna in smela njena pot do bralstva!

Alenka Zorman